

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ دسمبر ۲۰۲۲

تقویت جناحی و یا تحکیم وحدت درونی؟!

پنجشنبه - ۲۴ قوس ۱۴۰۱ - کابل: وقتی طالب بعد از فرار مفتضحانه "غنی احمدزی" و باندش و سپردن غیر رسمی مگر توافقی قدرت و حاکمیت به جناح غلجائی های طالب با نمایندگی "شبکه حقانی" شهر کابل را تصرف نمود، همه شاهدیم که در آغاز بر مبنای همان تصرف زود هنگام و سریع حتا قبل از آن که مسؤولان توافقات دوحه رسماً قدرت را تحویل بگیرند، "شبکه حقانی" و جناح "غلجائی" های طالب، شروع به تقسیم قدرت بین هم نموده، هرگاه در همان زمان "آی. اس. آی." علناً مداخله نمی کرد و با آمدن رئیس آن زمانش به کابل و تقسیم کرسی های حاکمیت، زمینه مصالحه را به وجود نمی آورد، به احتمال قریب به یقین درگیری های نظامی بین دو طرف "غلجائی" ها و "درانی" ها در همان زمان حمام خون دیگری را در افغانستان به وجود می آورد.

گذشته نشان داد که نخستین نتیجه آن مداخله، به رسمیت شناختن هیرارشی و سلسله مراتب طالب از جمله رهبری ملا "هیبت الله" از طرف جانبین به خصوص شبکه حقانی بود. به دنبال پذیرش سلسله مراتب طالب از جانب شبکه حقانی و تعیین "رئیس الوزراء" و اعضای کابینه سرپرست، هرچند در ظاهر جنگ قدرت جناحی بین طرفین خاتمه یافته اعلان شد، مگر در واقعیت امر آن جنگ قدرت خاتمه نیافته بلکه، "آی. اس. آی." نگذاشت تا زخم چرکین میان آنها سرباز نماید و به اشکال دیگری ادامه یافت.

نخستین تلاش رسمی و گسترده جهت تحکیم مواضع قدرت که آن زمان در وجود تولد دو مرکز قدرت "کابل" و "قندهار" خود را نمایش می داد از جانب "شبکه حقانی" و غلجائی ها آغاز یافت. آنها با تکیه بر امکاناتی که در اختیار داشتند هزاران ملاو چلی را از اطراف و اکناف افغانستان دعوت نموده، کوشیدند تا زیر نام دعوت به تابعیت از نظام ملاسالار، در حقیقت سلطه جناح خود را بر آنها محکم نمایند. طرف مقابل یعنی جناح درانی های قندهار که متوجه ترند حریف شده بود، مقابله به مثل نموده با دعوت هزاران ملا و چلی باز هم از سراسر افغانستان به قندهار به مثابه دارالاماره، میخ حاکمیت خود را در مغز های آنها و چوکی های قدرت فروتر برد.

تا جایی که در یک سال گذشته بعد از آن تلاش های اولی دیده می شود، هر دو طرف در عین حالی که تلاش های شان را جهت تحکیم مواضع شان با تمام قدرت ادامه می دهند، مگر روش کارشان را تغییر داده، به جای دعوت به چنان کنفرانس های پرهزینه و چشم گیر، هریک از طرفین می کوشند تا از طریق کمیسیون دعوت و ارتباط که جهت دعوت

و آوردن افغانهای مخالف از طرف نظام ملاسالار تحت سرپرستی "مولوی شهاب الدین دلاور" یک تن از افراد جناح درانی به وجود آمده، طرفداران شان را از بین اقشار مختلف جامعه به طرف خود بکشانند.

آخرین حرکتی که در این رابطه صورت گرفت و از نظر آنهایی که شناخت بیشتر از طالب دارند به "صید شاه ماهی" از جانب جناح قندهار تعبیر شد، آوردن "معتصم آغا جان" از امارات متحده عربی توسط "ملا یعقوب" سرپرست وزارت دفاع در نظام ملاسالار می باشد.

نامبرده که علی رغم قدمت تعلقش به باند طالب از همان آغاز ایجاد آن به وسیله "آی. اس. آی." تحت رهبری "ملا عمر" و مقامات برجسته و مهمی را که برای مدتها در سلسله مراتب طالب دارا بود، از ترس شبکه حقانی فرار و در امارات زندگانی می نمود، برگشتنش به افغانستان و دوباره داخل بازی قدرت شدن، سؤالی را به وجود آورد که آیا آوردن وی و افراد مشابه وی به منظور تقویت جناحی صورت می گیرد و یا طالب و نظام ملاسالار واقعاً قادر شده است، مشکلات درونی و جناحی شان را حل کرده با آوردن کادرهای با سابقه و نیروهای تازه نفس، تلاش دارند تا کیفیت کار شان را ارتقاء ببخشند؟

در این رابطه مشخص، هرچند تا حال خط و نشانه ای وجود ندارد که دال بر تقویت جناحی و یا تحکیم روابط درونی باشد، مگر تا جایی که از روانشناسی اجتماعی ما افغانها درک و شناخت وجود دارد و می دانیم که حس انتقام گیری در ما قوی تر از ظرفیت عفو و سازش می باشد، احتمال این که جذب افرادی در سطح "معتصم آغا جان" و یا کسانی چون "اصولی"، "فاروق وردک" و بقیه افرادی که شبکه حقانی زیر نام جذب مخالفان با خود آورده اند، حد اقل در دراز مدت به جای تحکیم روابط درونی طالب، به تقویت جناحی منجر شده در کل می تواند حیثیت تمرکز قوای بیشتر برای نابودی طرف مقابل را داشته باشد.

به نظر من این تشبثات، به جای آن که در خدمت رفع تضاد های درونی بین جناح های مختلف طالب قرار گیرد، ارتقای آمادگی های جنگی برای روز ها و ماه های بعدی علیه یک دیگرشان می باشد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!